

1. Concentratie momenten: wat is écht belangrijk?

Vroeg of laat komt voor ieder van ons dat moment: het moment van concentratie. Dat je je gaat concentreren op de kern. Dat je de vraag gaat stellen: 'Wat is nou écht belangrijk? Waar draait het om in mijn leven? Wat is de kern?' Je kunt heel lang gewoon verder leven zonder dat je die vragen stelt, je leeft gewoon, en je werkt, en je studeert, en je bouwt aan je toekomst, en je gaat op in je vriendenkring, je zoekt de grote liefde en misschien vind je die, je loopt en je draaft en je zakt op de bank voor de televisie, al die dingen, dat hele volle, bruisende leven, je bent óveral mee bezig. Maar wát is de kern? Waar draait het nou werkelijk om? Vroeg of laat komt dat moment van concentratie.

In Mattheüs 17 zien we zo'n concentratie-moment. Kijkt u maar mee, in vers 1: 'En zes dagen later nam Jezus Petrus en Jacobus en zijn broer Johannes mee en Hij leidde hen een hoge berg op, in de eenzaamheid.' Daar zie je dat gebeuren.

Héél vaak komen we Jezus tegen, in de bijbelverhalen, temidden van grote mensenmassa's. Duizenden mensen. Maar in hoofdstuk 16 heeft Mattheüs al verteld dat Jezus met Zijn discipelen naar het noorden was vertrokken. Jezus trok Zich terug. En hier kiest Hij dan weer uit die kring van twaalf leerlingen de drie discipelen die Hem het meest nabij staan. De kring wordt nu even heel klein. Dat is een vorm van concentratie.

En in die hele kleine kring komt het dan aan op de meest wezenlijke dingen. Nét hiervoor heeft Jezus aangekondigd dat Hij zal gaan lijden en sterven. Het einde van Zijn leven op aarde staat voor de deur. En nu zoekt Hij hier, op de berg, in de eenzaamheid, het contact met God. Lukas beschrijft deze zelfde gebeurtenis, en schrijft er dan bij: 'Jezus nam Petrus, Johannes en Jacobus mee en ging de berg op om te bidden.'

Natuurlijk, Jezus leefde altijd heel dicht bij God, Hij was altijd verbonden met Zijn hemelse Vader. En tóch, zéker op dit moment, nu Hij weet dat Hij de weg zal gaan naar het kruis, concentreert Hij Zich op God, en zoekt Hij dat contact in het gebed.

En als Jézus dat nou al nodig had, Hij, de Zoon van God, zo innig met de Vader verbonden, zouden wij dan zomaar door kunnen leven, in alle drukte en met alle lawaai en rumoer om ons heen?

Vroeg of laat komt het moment van de concentratie. Waar gaat het om in mijn leven? Soms heeft dat te maken met heel moeilijke omstandigheden. Met ziekte of met een andere crisis. Dan opeens denk je: 'Wat is nou eigenlijk mijn doel in het leven? Waar ga ik voor? En wat heb ik voor bron? Waar put ik uit? Waar put ik kracht uit, en hoop?'

En soms zijn het niet zozeer de moeilijke omstandigheden, maar de keuzes waar je voor komt te staan, die je tot die vragen brengen. Welke studie ga ik volgen? Welk beroep wil ik kiezen? Zullen we trouwen? En zo ja, doen we dat dan in de kerk?

Of soms is het iets heel wonderlijks, iets heel moois, de geboorte van een kind, waardoor je tot die concentratie komt. 'Dit is het dus! Hier gaat het om. Hier kom ik heel dichtbij het wonder van het leven.' Of het is een heel bijzondere uitredding, een ongeluk waar je goed uitkomt. Het kan van alles zijn, maar vroeg of laat komt dat moment van concentratie.

En als je dan zoekt naar de kern, dan kun je uitkomen in de kerk. En in de Bijbel. En in het gebed, bij God. Dat kan gewoon een heel nuchtere keuze zijn, om daar eens te

zoeken. Maar je kunt ook het gevoel hebben dat je dat niet zelf bewust allemaal zo kiest, nee, dat je daar naartoe getrókken wordt, dat je erheen geléid wordt. 'Hij, Jezus, nam hen mee en leidde hen een hoge berg op, in de eenzaamheid.' Die drie discipelen, die wórdten meegenomen, die wórdten geleid.

2. Zoek je de Bron, dan gaat Jezus voor je oplichten

En als je dan zoekt naar die bron, die bron van kracht, van hoop, en als je zoekt bij God, en je bidt of Hij Zich bekend maakt, dan zal vroeg of laat iemand voor je gaan oplichten, vroeg of laat zal er iemand voor je gaan stralen: Jezus Christus. Zoals dat verteld wordt in vers 2: 'En Zijn gedaante veranderde voor hun ogen en Zijn gelaat straalde zoals de zon, en Zijn kleren werden wit als het licht.'

Jezus gaat voor je oplichten. Sommige mensen zién dat ook letterlijk zo. Een groeiend aantal mensen in moslimlanden wordt christen. Ondanks het feit, dat hier in sommige moslimlanden de doodstraf op staat. En in veel gevallen heeft dat te maken met een droom, of met een visioen, waarin mensen Jezus zien. Eigenlijk net als in dit bijbelgedeelte: Jezus, als een lichtende gestalte. En dat leidt ertoe dat mensen uit de Bijbel gaan lezen, en christenen opzoeken, en tot geloof in Jezus Christus komen. Het gebeurt dus ook vandaag de dag, dat Jezus werkelijk oplicht in mensenlevens. Maar meestal gaat het anders. Dan gaat Jezus figuurlijk gezien steeds meer voor je oplichten, steeds meer voor je stralen, naarmate je meer over Hem leest in de Bijbel, en meer van Hem hoort in de kerk, en samen nadenkt over wie Hij is, op een catechesegroep of een kring.

3. Wat maakt Jezus uniek?

Waarom dan Jezus? Wat maakt Hem nou zo uniek? Daarvoor moeten we kijken wat er gebeurt, hier op die berg. Opeens staan er twee mensen naast Jezus: Mozes en Elia. Twee belangrijke mensen uit het Oude Testament. Mozes heeft het volk Israël meegevoerd uit Egypte naar het beloofde land. En op de berg Sinaï kreeg Mozes van God Zelf de wet. En Elia bracht het volk de woorden van God over, als profeet. Mozes en Elia, ze staan voor de wet en de profeten. Maar er is nog iets aan de hand met die twee. In het Oude Testament kondigt God de komst aan van de Verlosser, de Messias. Hij die de mensen terug zal brengen naar God. En de komst van die Verlosser, die wordt in verband gebracht met Mozes en met Elia. De verbinding met Mozes wordt gelegd in Deuteronomium 18: 18. Daar zegt Mozes tegen de Israëlieten, zo'n dertien eeuwen voor Christus: 'De HERE heeft tegen mij gezegd: Ik zal voor de Israëlieten een Profeet laten opstaan uit hun midden, een Profeet zoals jij bent, Mozes. Ik zal Mijn woorden in Zijn mond leggen, en Hij zal alles tot het volk spreken, wat Ik hem opdraag.' Dus: de Messias zal een profeet zijn zoals Mozes.

En wat betreft Elia: het Oude Testament eindigt met de aankondiging dat Elia zal komen, een profeet zoals Elia, voordat de Messias zal komen. Maleachi 4: 5, daar zegt God: 'Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag van de HERE zal komen.' Dus als de Messias komt, dan is Hij een profeet zoals Mozes, en Elia zal voor Hem uitgaan. Het moet dus wel ontzettend indrukwekkend zijn geweest voor die drie leerlingen van Jezus: hier stáán Mozes en Elia! En ze praten met Jezus. Hún leermeester Jezus! Alleen dát is eigenlijk al genoeg, om het te weten: 'Jezus is die beloofde

Redder van de wereld!' En dan komt daar bovendien ook nog die lichtende wolk, en uit die wolk een stem: 'Dit is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik Mijn welbehagen heb. Luister naar Hem!'

4. Boven Jezus is de hemel open

Dit hele wonderlijke gebeuren op die berg, dat maakt één ding glashelder: Jezus is de schakel tussen hemel en aarde, Hij is de brug tussen God en de mensen. Niet omdat Hij Zichzelf heeft opgeworpen als leider, of als messias, nee, God Zelf heeft Hem al eeuwenlang aangekondigd. En hier wijst de HERE Zelf Hem aan: 'Hij is het! Luister naar Hem!'

Er is heel veel godsdienst, ook in onze tijd, buiten Jezus om. Misschien heeft u al wel een bepaald gevoel bij God, maar kent u Jezus nog niet. En dan is dat de volgende stap. Want in Jezus heeft God een gezicht gekregen. In Jezus leren we God ten volle kennen.

En wie is God dan? Nou, kijk maar naar Jezus: dit moment, hier op de berg, is feitelijk het startpunt voor Zijn weg naar beneden, de diepte in. De weg naar het kruis. Deze gebeurtenis op de berg is een goddelijke bemoediging voor Jezus Christus. Want vanaf hier zal Hij gaan lijden. En waarom doet Hij dat? Uit pure liefde! Hij zal het kruis op Zich nemen, omdat Hij de straf zal dragen van de zonde van ons allemaal, als mensen. Al het kwaad in deze wereld, het komt allemaal op Jezus terecht. Jezus zal ervoor boeten. En als je gelooft in Hem, dan krijg je vergeving. Volkomen vergeving, een nieuw begin, een nieuw leven, dan gaat de hemel open, dan ontstaat er contact met God, dan gaat je leven openbloeien.

Deze gebeurtenis op de berg laat eigenlijk in een notendop zien waar Jezus voor staat: boven Jezus is de hemel open! Als je Hem hebt gevonden, dan heb je God gevonden. En dáár ligt die bron van het bestaan. Die bron van kracht. En van hoop voor de toekomst. Want Jezus is niet alleen op weg naar Zijn kruis, maar áchter dat kruis schittert al het licht van Pasen! Hij zal sterven, maar óók opstaan! Van binnenuit zal Hij de dood openbreken! Hij geeft mensen eeuwig leven! Daarom straalt Hij hier al. Het is als het ware een voorproefje van hoe Hij zal stralen tot in eeuwigheid.

Als je komt bij de kern van je bestaan, als je je concentreert op de wezenlijke vragen, en je komt bij Jézus uit, dán heb je de diepste vreugde gevonden. Dan heb je de rédding gevonden! In Hem is verlossing. Buiten Jezus om zal je nooit God vinden. Je zult blijven dolen en dwalen. Want die barrière van de zonde zal er tussen blijven staan. Maar waar Jezus is, daar breekt de hemel open. Daar klinkt Gods stem: 'Dit is Mijn Zoon, de geliefde, luister naar Hem!'

Als de discipelen die stem horen, dan - schrijft Mattheüs - werpen ze zich op hun aangezicht ter aarde en ze worden zéér bevreesd. Het is zó indrukwekkend wat hier gebeurt... Ongelooflijk. In de afgelopen jaren heb ik van velen van u verhalen gehoord, over hoe dichtbij God kan komen. Soms, onverwacht. Dat je er kippenvel van krijgt en je afvraagt: hoe is het mógelijk! Je bent in je gebed ergens mee bezig geweest en je krijgt een heel duidelijk antwoord: door iets wat je leest in de Bijbel of door iets wat iemand zegt. Of God leidt de dingen zó dat je denkt: 'Dit had geen mens kunnen bedenken.' Eerst denk je misschien nog dat het toeval is, maar op een gegeven moment kun je dat niet meer geloven.

Er zijn momenten, van die enorme hoogtepunten, dat God bijna tastbaar aanwezig is. Dan kun je, net als die discipelen, wel op de grond vallen van eerbied, met een heilige huiver: 'Hoe is dít mogelijk...'

5. Met Jezus kun je verder, ook na de piekervaring

Maar hoe moet je dan verder? Ik vind dat zo'n diep ontroerend zinnetje, in vers 7: 'En Jezus kwam bij hen, raakte hen aan en zei: Staat op en weest niet bevreesd.' Je mag opstaan, en je mag verder gaan, en je hoeft niet bang te zijn. En dan kijken ze op, en Mozes is weg, en Elia is weg, en de wolk is weg, en Jezus straalt niet meer. Alles is weer gewoon. Of... of toch niet? 'Toen zij hun ogen opsloegen, zagen zij niemand dan Jezus alleen.'

Toch is het niet gewoon. Want ze beseffen méér dan ooit: 'Deze Jezus, onze Leermeester, die Man met wie wij al een paar jaar meegaan, is niet zómaar een Mens. Nee, Hij is de Zoon van God. De Messias. De Redder.'

En dan gaan ze de berg af. Het gewone leven weer in. Nee, zo'n piekervaring, die kun je niet vasthouden. Petrus wilde al tenten bouwen, ook voor Mozes en Elia, maar dta kan niet. Je moet verder. 'Kom! Sta maar op. Maar je hoeft niet bang te zijn.'

Na de belijdenisdienst moet je verder. Ook al zou je het vast willen houden, dit moment. Je moet toch weer door, zoals je elke week 's zondags na de kerkdienst het gewone leven weer ingaat. Het leven met zijn wel en wee. En toch is het anders. Want Jezus gaat mee. Hij blijft. Aan het eind van het Mattheüs-evangelie zal Hij het zeggen: 'Ik ben met u, alle dagen tot aan de voleinding der wereld.' Daarom hoef je niet bang te zijn. Het kan je weleens aanvliegen: 'Zal ik stand houden? Ik doe nu belijdenis. Maar houd ik het wel vol?' En het is ook een gevecht! Onderschat het maar niet! Maar je mag weten: Jezus gaat mee! Hij is erbij. 'Staat op en weest niet bevreesd.'

Hij is bij ons, ook hier, in deze kerk, nu, op dit moment. We kunnen Hem nu niet zien. Hij is er, om zo te zeggen, op die heel gewone manier: Hij is er door de Bijbel, Hij is er door de liederen, en Hij is er door gewone, andere mensen. Maar Hij is er wel. En als je tot zo'n concentratie-moment komt, in je leven, en je zoekt Hem, dan zúl je Hem ook vinden. Dat heeft Hij beloofd: 'Wie zoekt, die zál vinden!'

Als Jezus de berg afwandelt, zegt Hij: 'Vertel niemand dit gezicht, voordat de Zoon des mensen uit de doden is opgewekt.' Jullie moeten hier nog niks over vertellen. Pas ná Pasen, pas ná Mijn opstanding, dán pas mag het. Waarom? Omdat Jezus weet, dat de mensen het niet zullen begrijpen. Ze willen Hem kronen tot een aardse Koning, die de Romeinen zal weggagen. Maar Hij is niet gekomen om te heersen, nee, Hij is gekomen om te dienen. Daarom zegt Hij: 'Wacht tot ná Mijn opstanding. Trek dán maar de wereld in, en geef het door aan ieder die het horen wil!'

Eigenlijk is dat wat jullie ook doen: belijdenis doen, dat wil zeggen, dat je het voor iedereen laat zien: 'Ik heb Jezus ontdekt. En door Hem heb ik de Vader gevonden.' En die boodschap mág nu ook volop de wereld in, al bijna twintig eeuwen. Die boodschap, die is ook voor jou bestemd, als je hier bent gekomen omdat je één van hen kent. En voor u, misschien bent u familie of een vriend of kennis.

Fantastisch dat u gekomen bent. Die boodschap is er ook voor u en voor jou. Vroeg of laat komt dat concentratiemoment: waar draait het om in mijn leven? Zij hebben gezocht, en ze hebben door Jezus God gevonden. En als u zoekt, echt zoekt, van harte, dan láát God Zich vinden. Hij laat Zich vinden in Jezus. Boven Jezus is de hemel open. Misschien komt er een dag dat we sámen, allemaal zoals we hier zijn, sámen, vol verwondering, vol aanbidding, onze ogen opslaan en niemand zien dan Jezus alleen. Amen.

René van Loon, 010-4426280, c.m.van.loon@freeler.nl